БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ЖАЛБИ
01-06-2021
Број предмета
US-02-13-1-110-3/20

Број:С1 3 У 034486 20 У
Сарајево, 27.5.2021. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек, као чланова вијећа, уз судјеловање Енисе Имамовић као записничара, у управном спору тужиоца „Nexen" д.о.о. Бања Лука, улица Козарска број 61б, Бања Лука, којег заступа Борис Мандић, адвокат из Источног Сарајева, улица Карађорђева број 10, против рјешења број: ЈН2-02-07-1-2723-9/19 од 28.11.2019.године, тужене Канцеларије за разматрање жалби БИХ, Филијала Бања Лука, улица Јована Дучића број 23/1, у управној ствари јавне набавке, на нејавној сједници одржаној дана 27.5.2021.године, донио је сљедећу:

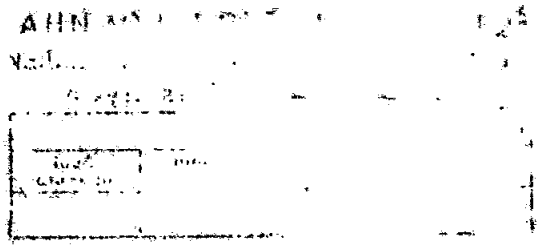
П Р Е С У Д У

Тужба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем одбијена је као неоснована тужиочева жалба број: 035Т/19/Ж од 25.10.2019.године, изјављена против тендерске документације у поступку јавне набавке робе Лот 1-дизел електрични агрегат за пошту број: 79288 Горњи рибник, Лот 2, дизел електрични агрегат за пошту 74101 Добој, уговорног органа „Поште Српске" а.д. Бања Лука. Одбијен је као неоснован захтјев тужиоца за повраћај накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 500,00КМ као и захтјев за накнаду трошкова састава жалбе по пуномоћнику у висини од 1.125,00КМ.

Против оспореног рјешења тужилац је покренуо управни спор због погрешне примјене материјалног прописа, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Тужбом указује да је побијано рјешење незаконито, јер је тужена погрешно оцијенила да је тендерски документ сачињен у складу са законом. Тужба указује да је уговорни орган припремио тендерски документ супротно lex specialis пропису,

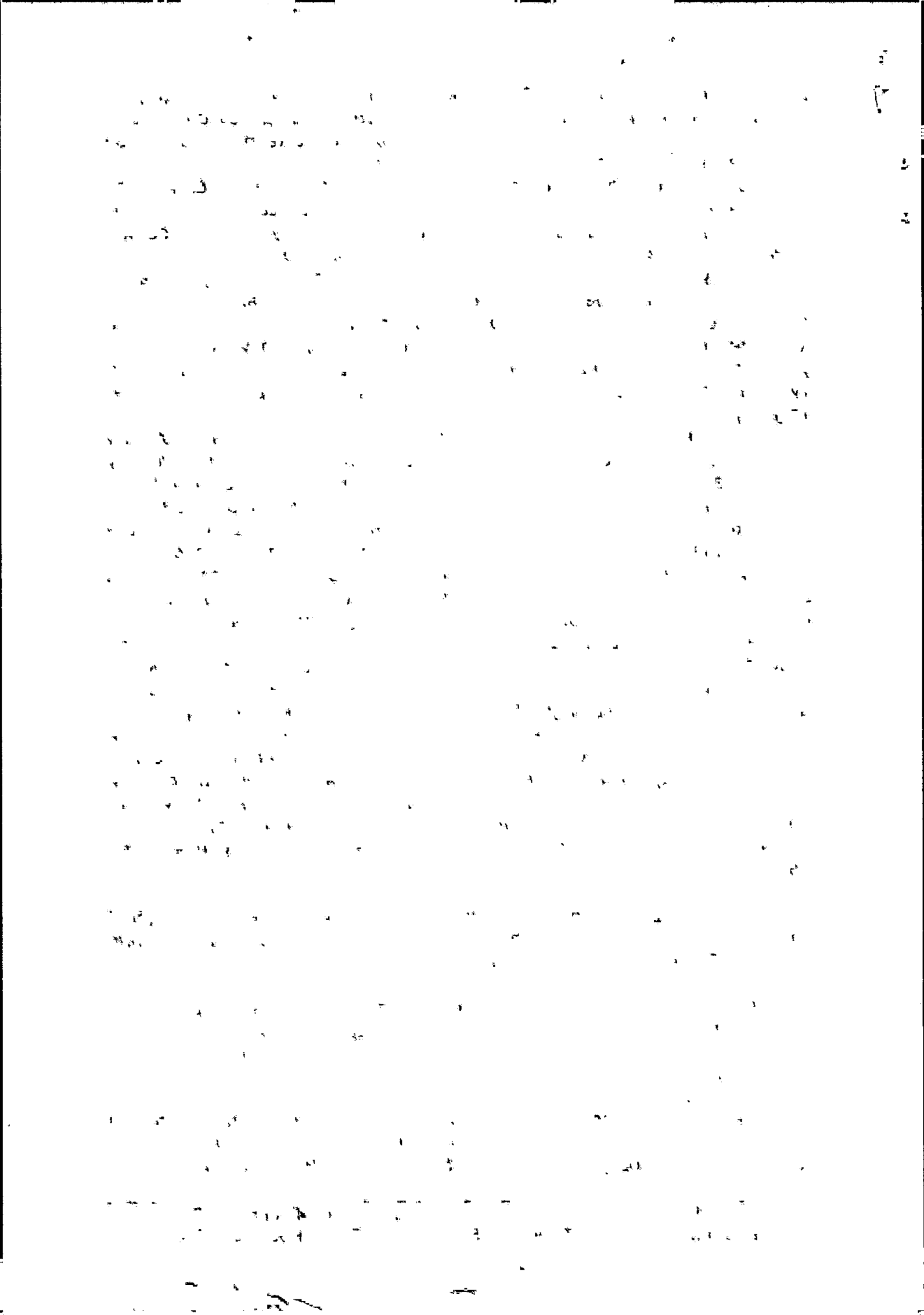

јер је захтијевао да понуђачи доставе каталошку документацију у форми оргинала или овјерене копије, а што, у складу са одредбама члана 68. Закона о јавним набавкама БиХ, не може бити разлог за одбацивање понуде, нити се наведени услов може сматрати минималним условом које уговорни орган прописује у тендерском документу. Осим тога, уговорни орган је у складу са чланом 45-51. Закона о јавним набавкама БиХ могао позвати понуђача да достави оригинал документе ради поређења, а сви документу који се достављају се имају сматрати јавним исправама које су доказно средство. Сматра да је уговорни орган пропустио дефинисати предмет набавке, с обзиром да је навео да је предмет набавке роба односно куповина најам и закуп робе, као и уговор који, као успутну ствар, укључује и уградњу или постављање или монтажу, уз робу. Међутим, тужени и сам налази да је у тачки II- врста уговора, „роба, куповина" те је процијењена вриједност тражених агрегата већа од електро и грађевинских радова, па се по оцјени тужиоца у конкретном случају губи смисао подјеле предмета набавке на робе услуге и радове у складу са одредбама члана 49-51. Закона о јавним набавкама БиХ а понуђачи стављају у неравноправан положај и могућност монопола већих компанија над мањим. Дакле, у постављеном обрасцу захтјева се испуњавање техничке опремљености и оспособљености и достављање цертификата система управљања контролама, те записник о извршеној редовној инспецкијској контроли, што је супротно одредбама члана 49. Закона о јавним набавкама БиХ. Наведени услов ограничава понуђаче са друге територије, те није основан ни захтјев уговорног органа из тачке 11.3.2.б) Закона. Коначно, указује да уговорни орган у поступку јавне набавке роба, нема право захтијевати у ТД предметну лиценцу која се односи на радове, јер тражена лиценца представља додатни услов способности за извођење радова у области грађевинарства, који нису предмет тендерског документа. Због наведеног, побијано рјешење не садржи одлучне чињенице, па тужилац предлаже да суд тужбу уважи, побијано рјешење поништи и предмет врати на поновно одлучивање а тужену обавеже на накнаду трошкова управног спора у износу од 850,00КМ.

У одговору на тужбу тужени је предложио да се тужба одбије као неоснована. Заинтересовано лице, уговорни орган, је предложило да се тужба одбије као неоснована.

Суд је испитао законитост и правилност рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ" број: 19/02. до 74/10), па је одлучио као у изреци пресуде, из сљедећих разлога:

Како то произлази из података списа предмета и према образложењу побијаног рјешења, тужена је одбила као неосновану жалбу тужиоца број: 035Т/19/Ж од 25.10.2019.године, изјављену

против тендерске документације, у поступку јавне набавке робе, уговорног органа „Поште Српске" а.д. Бања Лука. Тужена је нашла да није основан жалбени приговор тужиоца да је у тачки 7. тендерског документа уговорни орган прописао незаконит услов којим је обавезао понуђаче да морају доставити каталошку документацију у оригиналу или овјереној копији, јер то тужилац није доказао у смислу одредбе члана 102. став 1. Закона о јавне набавке. Оцијенила је неоснованим и приговор у односу на тачку 11.3-Техничка и професионална способност, из разлога јер је за закључење уговора неопходна лиценца за грађење с обзиром да је захтјеван завршетак радова на електро инсталацијама како би се агрегати успјешно монтирали и прикључили на електро мрежу, како је то све наведено у обрасцу за цијену понуде, анекс 2 Лот 1 и Лот 2, а у складу са одредбом члана 2. став 1. тачка а-1) Закона о јавним набавкама БиХ.

По оцјени овог управног вијећа, оспорено рјешење је донесено правилном примјеном материјалног прописа након претходно правилног утврђења одлучних чињеница.

Према члану 3. Закона о јавним набавкама БиХ ("Службени гласник БиХ" број: 39/14) уговорни орган дужан је да поступа транспарентно, да се у поступку јавне набавке према понуђачима понаша једнако и недискриминирајуће, на начин да обезбиједи правичну и активну конкуренцију, с циљем најефикаснијег кориштења јавних средстава у вези с предметом набавке и његовом сврхом. У смислу члана 49. Закона, (Техничка и професионална способност у поступку набавке робе) у поступку јавне набавке робе уговорни орган може захтијевати један или више доказа о техничкој и професионалној способности понуђача. Уговор о јавној набавци робе је уговор о јавној набавци чији је предмет куповина, најам и закуп робе или лизинг са или без опције куповине робе, као и уговор који као успутну ствар укључује и уградњу и/или постављање и/или монтажу уз робу (члан 2. став 1 тачка б). Закона).

По оцјени овог вијећа, није основан приговор из тужбе којим се указује да је тендерски документ супротан Закону и правилно се то наводи у побијаном рјешењу тужене. Наиме, сама чињеница да је уговорни орган за конкретну набавку робе захтијевао да понуђачи доставе лиценце о грађењу, а с обзиром да се наведени агрегати требају монтирати и инсталирати- што прати саму набавку- не чини тендерски документ незаконитим. Опис јавне набавке је уговорни орган детаљно навео у тендерском документу у тачки 11.3 али и у обрасцу за цијену понуде и техничке карактеристике, анекс 2 (страна 25-29 ТД). Тужилац у жалби, као ни предметној тужби, није дао ваљане разлоге зашто оспорава овако постављене услове. Такође, неосновано се тужбом указује да уговорни орган није могао захтјевати достављање каталошке документације, али тужилац ни за

то не даје разлоге на основу којих би овај суд могао цијенити основаност приговора.

Наиме, цијенећи да је предметна набавка специфична, постављени услови су у вези и у сразмјери са предметном набавком, због чега је, и посхватању овог вијећа, уговорни орган имао могућност и право да захтијева достављање цертификата и стандарда квалитета. Ваља подсјетити да је у одредби члана 48. Закона о јавним набавкама БиХ, која уређује опште услове за професионалну и техничку способност, без обзира да ли се ради о набавци роба, услуга или радова, прописано да је, уколико се у тендерској документацији захтијева обезбјеђење цертификата које издају независни органи, а којима се потврђује да понуђач задовољава одређене стандарде обезбјеђења квалитета, уговорни орган дужан позвати се на системе обезбјеђења квалитета који се заснивају на одговарајућим европским серијама стандарда, потврђене управо од органа основаних у складу с европским серијама стандарда које се тичу издавања цертификата. Уговорни орган дужан је прихватити и друге доказе о еквивалентним мјерама обезбјеђења квалитета од понуђача који немају приступа таквим цертификатима. Стога, наведени захтјеви нису у супротности са одредбама члана 48. и 49. Закона којим су прописани општи услови за професионалну и техничку способност у поступку јавне набавке робе.

Коначно, како то прописује и одредба члана 102. став 1. Закона о јавним набавкама БиХ, странке у поступку дужне су изнијети све чињенице на којима заснивају своје захтјеве или одлуке, поступке, радње или нечињења, те предложити доказе којима се те чињенице утврђују. Тужилац у конкретном случају није доказао да постављени услови нису у складу са одредбом члана 49. Закона о јавним набавкама БиХ, посебно цијенећи одредбу члана 2. став 1. тачка б). Закона. Образложење рјешења, прихвата и ово вијеће, јер садржи све што је прописано у одредби члана 233. став 2. у вези с чланом 200. став 2. Закона о управном поступку БиХ, због чега је одлучено као у изреци, примјеном одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима БиХ.

Како је тужба одбијена, то тужиоцу не припадају ни потраживани трошкови управног спора, према одредби члана 61. Закона о управним споровима БиХ.

ЗАПИСНИЧАР

Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА
Давор Жилић